

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	6713221722
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petríková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6713221722.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. O., bývajúceho vo X., proti žalovanej Ing. G., bývajúcej v Y., o náhradu ujmy vzniknutej predbežným opatrením, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7 C 245/2013, o návrhu žalovanej na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7 C 245/2013 Okresnému súdu Humenné s a n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalovanej na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti. V návrhu žalovaná uviedla, že dlhodobo žije v Y., kde sa stará o dve maloleté deti, pričom je dlhodobo nezamestnaná a napriek tomu, že bola uznaná za osobu v hmotnej núdzi, príslušnými orgánmi jej nebola priznaná dávka v hmotnej núdzi (vzhľadom na poberanie výživného na mal. deti). Z týchto dôvodov žiadala, aby bola vec prikázaná Okresnému súdu Humenné, ktorý je v mieste jej trvalého bydliska.

Žalobca sa k návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti vyjadril. Namietal, že súčasný stav hmotnej núdze nemožno bez ďalšieho považovať za výnimočný dôvod na prikázanie veci inému súdu, pretože žalovaná svoje tvrdenie o nedostatku finančných prostriedkov náležite nepreukázala. Následne bez ohľadu na vyššie uvedené konštatoval výšku finančných nárokov, ktoré žalovanej patria; nárok na dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,20 eur mesačne, prídavky na deti v sume 47,04 eur, výživné vo výške 300 eur a taktiež výživné na manželku v sume 60 eur. Nemajetnosť žalovanej namietal aj rodinným domom, ktorý zdedila po otcovi. Okrem iného z dostupných zdrojov uviedol kalkuláciu nákladov z miesta jej trvalého pobytu na Okresný súd Zvolen a späť, ktoré neohrozujú zabezpečenie jej životných potrieb resp. potrieb ich maloletých detí. Ďalej argumentoval § 39 ods. 1 O.s.p. a rozhodovacou praxou, podľa ktorej problémy súvisiace s prekonaním väčších vzdialeností, či vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na súd, sú vo všeobecnosti skôr bežného charakteru a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Ndc 1/11). Záverom poukázal na skutočnosť, že žalovaná bez jeho predchádzajúceho súhlasu ako otca maloletých

detí zmenila trvalý pobyt, a preto v zmysle judikovaného rozhodnutia NS SR sp. zn. 7 Ndc 10/2014 nie je dôvodné, aby konanie bolo vedené na súde, v obvode ktorého sa v súčasnosti žalovaná s deťmi zdržuje.

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Podľa § 12 ods. 3 O.s.p. o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu veci je preto namieste pristúpiť v tých výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie veci iným než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie, alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane účastníkov konania vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom k charakteru delegácie veci ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie v úvahu aj prípadné dôsledky navrhovanej vhodnej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním veci inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhého účastníka konania.

S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu konania a pomerov účastníkov na oboch procesných stranách. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak na strane účastníka, ktorý vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na ostatných účastníkov. Pri tom všetkom treba mať na zreteli aj výnimočnosť inštitútu delegácie veci.

Skutočnosť, ktorými žalovaná odôvodnila vhodnosť prikázania veci Okresnému súdu Humenné, nie sú takého charakteru, aby mohli viesť k postupu podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podstatné podmienky pre prikázanie veci inému okresnému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p.; návrhu žalovanej preto nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.